

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter votum debeat esse de re bona, & honesta. §. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

credo tale votum nullum esse. Quia est de obiecto humana ratione incognoscibili. Quis enim cognosceret quando debitam diligentiam adhibet præcipue in peccatis, quæ ex susceptione contingunt. Quæque præveniunt plenam aduertentiam & considerationem? At votum, cum obligationem inducat, debet esse de re certa & determinata, & venienti cognoscibili. Secus verò est in proposito, quod, quia obligatorium non est, eam distinctionem non postulat.

13. E contra est votum fatendi omnia venialia. Quod quidem validum est. Quia est de materia possibili & determinata. Non enim intelligitur factum de fatendis omnibus venialibus absolute, sed de fatendis iis, quæ facta mediocri diligentia memoriæ occurrerint. Quod possibile est, cognitum facile. Sicuti præceptum Ecclesiasticum de fatendis mortalibus non obligat fateri omnia, sed ea, quæ facta diligentia competenti memoriæ occurrerint, aliàs esset præceptum impossibile. Sic Sotus 4. distinct. 18. q. 1. art. 3. ante quintam conclusionem Azor. 1. p. lib. 11. c. 23. q. 4. in fine. Sanch. lib. 4. cap. 5. n. 20. Si verò post factam confessionem aliqua obliua memoriæ occurrerint, in sequentem confessionem referenda sunt, obligatus es ea fateri statim, esto sacram Eucharistiam sit suscepturus. Quia illius susceptionem non impediunt, & votum intelligitur factum de fatendis venialibus quæ tempore confessionis memoriæ occurrerint. Sic Sanchez loco allegato.

14. Inquires; quale peccatum sit promittere Deo rem impossibilem? Respondeo, per se solum culpam venialem esse, quæ in eo consistit, vt promissionem simulæ, si impossibilitatem rei promissæ cognoscas. Non enim ex animo promittite potes, quod esse impossibile cognoscis. Si tamen rei promissæ impossibilitatem ignoras culpabiliter, & ex illa ignorantia promittis impossibile, adhuc non videtur talis promissio bona intentione facta culpam venialem excedere. Quia nec cedit in grauem Dei offensam, neque in proximorum damnum aut scandalum. Sic expresse Suar. lib. 5. de voto c. 2. n. 3.

§. II.

Qualiter votum debeat esse de re bona & honesta.

S V M M A R I V M.

- 1. Certum est votum de re bona, & honesta debere esse.
- 2. Non potest esse de re indifferente dum indifferens est.
- 3. Debet adesse honestas voti tempore, quo votum emittit.

1. **R**egula est ab omnibus recepta, votum debere esse necessarium de re bona & honesta. Quia debet esse de re grata Deo, cui votum fit. Alias illam non acceptabit. Deo autem gratum esse non potest, quod non sit bonum, & honestum. Quia cedere non potest in eius cultum & obsequium. Ergo.

Hinc fit nullum actum indifferente dum in ea indifferencia persistit voti materia esse. Quia actus indifferens ad minus honestus non est, & consequenter incapax diuini cultus & obsequii. Sic D. Thomas ab omnibus receptus 2. 2. q. 88. art. 1. Notanter dixi si in ea indifferencia persistit. Nam si ob aliquam circumstantiam ea amittit, & honestus redditur, apta voti materia erit. Exemplo res declaratur. Non ingredi hanc domum, indifferens est ex se; at si talis ingressus sit tibi occasio peccandi bonum & honestum est non ingredi; ac proinde materia voti esse tunc potest. Item non ludere cum Petro, relicta facultate ludendi cum aliis, indifferens est, & incapax voti; at si Petrus tibi sit occasio rigandi, vel iurandi, optime potes te voto obstringere ad eius consortium vitandum. Sic Caietanus 2. 2. q. 88. art. 2. dub. 5. & in sum. verbo votum c. 2. sine. Sotus lib. 7. de iustitia q. 1. ad tertiam circa 2. conclus. Nauar. sum. c. 12. n. 28. & sequenti. Azor. lib. 11. c. 13. q. 5. Val. 2. 2. disp. 6. q. 6. punct. 2. diff. 3. Toletus lib. 4. sum. c. 17. n. 17. Sanch. lib. 4. sum. c. 7. à n. 2. & 5. Suar. tom. 2. de Relig. lib. 2. c. 4. n. 5. Lessius lib. 2. c. 40. dub. 7. n. 40.

Aduertendum tamen est: vt res indifferens fiat honesta, non sufficere, vt ad honestum finem illam referas nisi ipsa illi fini consequendo apta & conueniens iudicetur. Quia tua extrinseca relatio rem non immutat. Hac enim ratione votum femine non nendi die Sabbathi in honorem Virginis relicta facultate aliis operibus seruilibus vacandi nullum est. Quia non cedit specialiter in cultum Virginis. Qui enim cultus est, quod ab hac opere abstinere, si aliis insectas? Excipe tamen nisi te hoc opus potius, quam aliud impeditur diuini vacare, & vt ad hunc effectum expeditus esses, voueres ab illo opere abstinere. Quia tunc valeret votum abstinendi ab illo opere ob illum finem. Quia illi fini bono & honesto consequendo apta & conueniens est illius operis abstinencia. Sanch. d. lib. 4. cap. 7. num. 6. Laym. l. 4. tract. 4. c. 2. num. 8. Idem est de voto non edendi capita animalium ob cultum & honorem

Ioannis Baptistæ. Idem de non edendis caribus igni assis ob honorem S. Laurentii. Non enim abstinentia hac cedit in cultum & honorem horum sanctorum facultate relicta edendi aliis cibis. Sic Nauar. c. 12. n. 37. Azor. dist. 9. 5. Sanch. d. l. 4. c. 7. n. 6. & sequent. Excipe nisi specialiter ad supra dicta edenda potius quam ad alia affectus esses, & vt te hac voluptate priuares, votum emitteres. Quia tunc illa abstinentia ad virtutem penitentia pertinet. Sanch. d. c. 7. n. 8. sine. Laym. supra. Idem est si in honorem alicuius sancti voues taurorum agitationem, aliove similes ludos publicos, non tener votum. Quia solum ex tua relatione & non ex se videtur sanctorum honori ij publici ludi conferte. Sic Sanch. d. c. 7. n. 13. Suar. lib. 2. de voto c. 4. n. 7.

E contra contingit in voto abstinendi ab hoc opere feruij die festo, vel non fornicandi cum hac femina, vel non futurandi à Petro. Quia horum abstinentia cum sit res præcepta bonum est; ac proinde capax obligationis voti; tamen alias occasiones quæ efficaciter habeas illorum præceptorum transgressiois. Quia cuiuslibet occasio peccandi præcisa est bonum, & honestum, & voti materia Suar. tom. 1. de Relig. lib. 2. c. 4. n. Sanchez cap. 7. n. 17.

3. Deinde aduerto, honestatem in obiecto promisso debere adesse tempore, quo votum emittis. Nam si illo tempore non est, votum non obligat, neque obligabit; esse successa temporis honestatem habeat. Sic Lessius lib. 2. de iustitia c. 40. n. 41. Sanch. lib. 4. c. 7. n. 19. Ratio est manifesta: quia tempore quo votum est, debet habere obiectum obligationis capax quod esse non potest sine honestate. Capacitas autem postea succedens impertinens est; cum eo tempore non emittatur votum; neque à voto antea facto fuerit spectata. Sed quid si promissus nunquam in aliquam domum ingressum ob periculum peccandi cum femina, quam ibi adesse credebas cum tamen non adire? Respondeo: si postea successa temporis ibi habitat, obligatus eris illic non ingredi. Quia illud votum à principio validum fuit, & obligatorium quia fuit votum abstinendi ab illa domo, quoties adfuerit ibi occasio peccandi. Sanch. l. 4. c. 7. n. 19.

§. III.

Qualiter votum de re honesta ob finem malum vel indifferente validum.

S V M M A R I V M.

- 1. Si finis rei promissæ malus sit, votum non tenet, secus si sit finis ipsius veniens.
- 2. Item dicendum de fine indifferente.
- 3. Quid dicendum de voto leuissimo faciente si ex bello intro inuoluitur euadens? Aliquis sentiens valere, probabilis est oppositum.
- 4. Non videtur idem dicendum de voto in gratiarum altissimi emissio pro victoria iniuste parata.
- 5. Quid de voto priori voto seu præcepto contrario.
- 6. Valet votum ob finem temporalem assequendam.
- 7. Vouere ob finem turpem, qui solus voti, & non rei promissæ finis sit, veniale contra religionem.
- 8. Si res promissa turpis mortaliter sit, vel ob finem mortaliter turpem promittatur mortale est.
- 9. Si res promissa turpis venialiter sit, vel ob finem venialiter turpem promittatur mortale est, secundum veriorum sententiam.
- 10. Secus est dicendum de promissione rei indifferente.

1. **D**uplex finis in voto spectari potest: alius, qui sit rei promissæ per votum; id est qui executione rei promissæ obtinetur intenditur; alius, qui est finis ipsius veniens, quoque ad vouendum excitat, & actu vouendi obtinetur procuratur. Si finis rei promissæ per votum malus sit, votum invalidum est. Secus si sit finis ipsius veniens. Sic Caietanus 2. 2. q. 88. art. 2. dub. 4. & 5. & in summa verbo votum c. 2. in fine. Nauar. sum. c. 12. n. 30. & sequent. Sotus lib. 7. de iustitia q. 1. art. 3. dub. 1. circa quintam conclusionem. Suar. tom. 2. de Religione lib. 2. de voto c. 4. n. 3. & 4. Sanch. l. 4. sum. c. 6. n. 13. Lessius lib. 2. c. 40. dub. 7. n. 15. Azor. 2. p. lib. 11. c. 13. q. 5. Val. 2. 2. disp. 6. punct. 2. diff. 2. Toletus lib. 4. sum. c. 17. n. 16. & alij disp. 6. punct. 2. diff. 2. Toletus lib. 4. sum. c. 17. n. 16. & alij apud ipsos. Ratio prioris partis est; quia quando rei promissæ finis malus est, absolute malum & inhonestum est, quod promittitur. Nam sic promittens non se obligare intendit ad illam rem secundum se, sed quatenus medium est ad talem finem prauum obtinendum. At hoc modo sumptis res honesta malis redditur. Ergo votum illius validum esse non potest. Hinc est si voueas eleemosynam aut religionem aut aliud opus bonum vt medio illo obtineas victoriam iniustam, fornicationem